

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Medardus Episcopus Nouiomensis 8. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

magno animo tolerata, extremum spiritum edidit, atque ad æternos triumphos victor commigravit.

EXEMPLVM S. MEDARDI EPISCOPI
Noviomensis 8. Iulij apud Sur. Tom. 3.

*Miseri-
 dia.*

Beatissimus Medardus egregia sanctitate vir, patre Nestardo, matre vero Protagia natus, à teneris vnguiculis magna vtriusque parentis diligentia educatus fuit, studioq; literarum adhibitus, breui inter sodales suos scientiæ laude emicuit. Porro adhuc puerulus adeo plixa erat in pauperes misericordia vt semet multa abstinencia macerans, victum ac vestitum necessarium sibi detraheret & pauperibus perbeneuolè largiretur. Quadã siquidem die cæci cuiusdam nuditatem miseratus, vestem nõ modici pretij sibi à matre donatam, eidem benignissimè porrexit. Et quanquam nõ raro ea propter parentum indignationem incurreret, pius tamen puer nullo modo ab eo benefaciendi studio auocari poterat. Cum die quodam eius parens ex itinere fessus, equos suos in prato ei custodiendos committeret, puerq; fortuito hominem quendam ephippio onustum pertransire videret, percunctari cœpit, qua de causa tam graui onere semet fatigaret, cum ipsa via satis laboris & molestiæ adferret. Cumq; ille mœsta voce equum sibi deperisse quereretur, puerum tantæ fatigationis miserescibat, videntq; cum sudantem, adeoq; pene defi-

deficientem, ex pijsimo mētis affectu, In nomine Domini, ait vnum ex his tolle, quos hic in custodia asseruo. Viator vero id facere veritus & aliquantulum cunctatus, ipso insuper puero hortāte, equo donatus abcessit. Dehinc per ministrum ad prandium accersitur, qui e minus eum cōspicatus propter effusam imbrum vim latebram quārentem, volitare super eum aquilam, omnemq; pluuiam diducto alarum remigio auertere stupens animaduertit. Puer autē venire recusans, precor inquit, frater, vt domū reuertens me super hoc excuses. Parentes audito miraculo cum familia ruunt certatim ad locum, in quo Medardus morabatur, & visu probant, quod auditu didicerant: tum vterq; super filium illachrymantes, Deo puerum cōmendant, & multa cum deuotione, carissimæ suę sobolis innocentiam pertractāt. Interea milites quibus equorum cura incumbat, recēsit equis vnum de esse reperiunt: quem à puero requirētes, blande ac leniter paruulum demulcent, si quo pacto per eum iactura posset resarciri. Cumq; à famulis ea de causa & priuatim & publicè argueretur, appropinquans patri, rem ei ex ordine pādīt. Miratur pater filij benignitatem, & licet de damno sibi constaret, tamen de optima pueri indole sibi plurimum gratulabatur. Atque hinc inualefcere ccepit diuino miraculo ornata Medardi misericordia. Nam cum denuo equorum suorum sollicitè recenserent numerum, diuina

*Equum esse
misericordiam
alteri
donat.*

diuina sic operante potentia, nullum ex ijs
 prorsus desiderarunt. Mirantur astantes, fa-
 milia tota lætatur, amplexantur filium paren-
 tes, & eiusmodi sermone compellant: Fili, a-
 iunt, omnia nostra tua sunt: vtere tuo patrimo-
 nio ad Dei gloriam prout libet, vt nos tecum
 consortes perennis vitæ habeas in præmio.
 Non quippe diffidebant se eius oratione sal-
 uari, quem tantis à Deo virtutibus illustrari
 videbant. His igitur rebus commoti parentes
 Viromandensi eum Episcopo educandum cõ-
 mendarunt, eumq; ad clericatus officium pro-
 moueri petierunt. Quem ille beneuolè reci-
 piens ceu vnicum filium in fide & doctrina
 Ecclesiastica præclarè erudiuit. Quantæ por-
 ro liberalitatis, quantæq; à puero castimonie
 Medardus extiterit, quanta humilitate seu re-
 uerentia & apud Deum & apud vrbis pontifi-
 cem eluxerit, vix fando assequi queas. Erat
 adhæc magnanimus in aduersis, mitis in pro-
 speris, cunctos sibi obedientie sedulitate præ-
 ferens, morum claritate præcellens, in egenos
 larga miseratione propendens. Atq; sic con-
 culcato viriliter fomite vitiorũ ad augustum
 conscendebat virtutis fastigium, diuinoque
 præscripto ac nutu, vitæ suæ functiones mo-
 derabatur: quicquid eius voluntati norat esse
 aduersum, declinabat, quicquid vero confor-
 me ac placitũ senserat omni cõtentione exe-
 quebatur. Hinc in oratione cernebatur assi-
 duus, ieiunijs & vigilijs apprimè addictus: fa-
 cies

Castitas.
Humilitas.

Deuotio.
Ieiunium.

cies eius iucunda, lingua fœcunda, & os in laudem Dei semper apertum. Obedientiæ virtute omnibus se imitabilem, frugalitate laudabilem, & vniuersa morum probitate præbebat insignem. Decursis igitur multa cum honestate inferiorum graduû ordinibus, post bonam eorum administrationem, ad sacerdotale officium deposcitur. Simulac vero angelicam illam dignitatem sortitus est, non cõtentus iam pristina virtute, grandioribus eam cumulauit augmentis, & corpus quidem incredibili victus parsimonia macerabat, esurientes vero alimentis reficiebat: sitientes refocillabat: ac nudos suæ non parcens nuditati, vestiebat: & omissis suis suorumq; vsibus, quicquid sibimet furripere poterat egenis benignè largiebatur. Reliquis eius præclarè gestis, & miraculis, breuitatis causa supersedeo.

ADOLESCENTIA S. ANTONII DE PADO
13. Iunij. SUR. Tom. 3.

OLyssipone in regno Lusitaniæ nobili, pælapia natus Antonius in sacro fôte Ferdinandi nomen accepit, atq; ab ipsis incunabulis multa morû probitate ac vitæ integritate admirabili, optimorum parentum studia sedulo æmulatus est. Erat iam tum ab omni vanitate & lasciuiâ puerili alienissimus, crebro Ecclesiarum & monasteriorum terebat limina, & pauperibus lubès stipem erogabat. Eum mox parètes literis ac virtutibus imbuendum

N viris